

بحرانی تحت عنوان کاهش نرخ باروری در آمریکا

بررسی پیامدها و علل کاهش نرخ باروری

این متن ترجمه‌ای از یادداشتی از آلیا وانگ^۱ در ۱۷ می ۲۰۱۹، در پایگاه آتلانتیک با عنوان «نگرانی‌های نابجا از کاهش نرخ ناباروری ایالات متحده»^۲ است که پیرامون کاهش نرخ باروری در آمریکا به نگارش درآمده است؛ نویسنده ضمن هشدار، علت اصلی این کاهش را به عدم احساس حمایت‌های لازم دولتی برای فرزندآوری نسبت به خانواده‌ها نسبت می‌دهد.

بسیاری از زنان ممکن است از داشتن فرزند خودداری نکنند، اما به سادگی آن را به تأخیر می‌اندازند. نرخ باروری آمریکا در حال کاهشی مستمر است؛ طبق گزارش مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها - که روز چهارشنبه منتشر شد - در سال ۲۰۱۸، نرخ باروری به پایین‌ترین سطح تاریخی رسید که دو درصد

از سال گذشته پایین‌تر بود. در حال حاضر، پیش‌بینی می‌کنند که زنان آمریکایی در طول عمر خود، میانگین ۱/۷۳ کودک را داشته باشند. تعداد مطلق تولدها به یک سطح تاریخی کاهش یافته است؛ سال گذشته تقریباً ۳/۸ میلیون نوزاد در ایالات متحده متولد شده‌اند، کمترین آمار از سال ۱۹۸۶ تاکنون؛ یعنی زمانی که این کشور، تازه از رکود بیرون آمده بود. برخی ناظران نگران هستند که این کاهش مداوم نرخ مولید، پیامدهای اقتصادی شومی در آینده‌ای نه چندان دور، به دنبال خواهد داشت. بدون داشتن مولید کافی، آرایش جمعیتی آمریکا بیشتر به نسل‌های پیرتر نزدیک می‌شود که نیازمند ترو کمتر مولد هستند. در طول زمان، نیروی کار رو به کاهش می‌تواند این تعادل را ناپایدار کند. کارن بنجامین^۳، استاد جامعه‌شناسی در دانشگاه دولتی بولینگ گرین، می‌گوید اگر

این روند در چند سال آینده به همین شکل ادامه یابد، این ترس‌ها می‌توانند قابل اعتنا باشند؛ اما او می‌گوید: روندهای گزارش شده در این گزارش جدید، پیچیده‌تر از کاهش نرخ باروری بوده و حاوی برخی اخبار امیدوارکننده است؛ نرخ زادوولد جوان‌ترها از سال ۲۰۱۷ تا ۲۰۱۸ میلادی، به میزان ۷ درصد کاهش یافته است. در این میان، نرخ برای زنان ۳۰ تا ۳۴ سال، عملاً بدون تغییر بوده و زنان در اواخر دهه ۳۰ و اوایل ۴۰ سالگی رشدی اندک در نرخ تولد، به ترتیب ۱ و ۲ درصد داشته‌اند. در مقابل این پس‌زمینه، بنجامین استدلال می‌کند که استفاده از این آمار، ۱/۷۳ فرزند به ازای هر زن برای پیش‌بینی فاجعه معنا ندارد. معیار رایج نرخ باروری یک کشور، به عنوان نرخ باروری کل شناخته می‌شود. نرخ باروری کل، تعداد کودکانی را که یک زن متوسط آمریکایی در طول عمر خود خواهد داشت، پیش‌بینی می‌کند. نکته

1 - Alia Wong

2 - The Misplaced Fears About the United States' Declining Fertility Rate

3 - Karen Benjamin Guzzo

مهم این است که این آمار جاری نیستند، بلکه به عنوان مثال، نرخ باروری زنان چهل ساله آمریکایی را جمع‌آوری کرده و آن را بر روی نمودار برون‌یابی می‌کنند تا متوجه شوند، زنانی که الآن در بیست‌سالگی خود هستند، در دو دهه آینده چه نرخ باروری‌ای خواهند داشت. بنجامین می‌گوید: نرخ باروری کل، یک معیار مفید است زیرا ساده بوده و امکان مقایسه برابری در سطح جهانی فراهم می‌کند؛ اما در کشوری و دوره‌ای که زنان بیشتری مادر شدن را به تأخیر می‌اندازند، وی استدلال می‌کند که نرخ باروری کل، برآوردی بوده که نامتوازن است.

این امر به طور خاص درست است، زیرا نرخ‌های زنان آمریکایی در سنین باروری، علاقه به شروع یک خانواده را نشان می‌دهند، در دهه گذشته چندان تغییر نکرده است. این تحقیق در نشست اخیر جمعیت شناسان، نشان داده شد اما درباره تعداد ایده‌آل کودکان در خانواده چیزی نمی‌گوید. در عین حال، تحقیقات جدید، فرضیه‌های سنتی را در مورد عوامل خطر بروز حاملگی در سالمندان، به چالش می‌کشد. بنجامین می‌گوید در گذشته، زنان، کودکان زیادی در ۴۰ سالگی داشتند، البته یک نکته نیز وجود دارد و آن، این است که در گذشته، آن‌ها اغلب فرزند سوم یا چهارم خود را در این سن داشتند. در حالی که برخی از این به‌ظاهر کاهش باروری، ممکن

است قابل انتساب به تأخیر باشد، به‌ویژه اینکه تصمیم زن برای به تأخیر انداختن نوزاد، احتمال اینکه او هرگز فرزندی را نداشته باشد، افزایش می‌دهد. لیمان استون^۱، محقق موسسه مطالعات خانوادگی، در ایمیلی به من گفت: «ما باید در حال تغییر نحوه صحبت از یک داستان در مورد تأخیر در باروری به سمت داستانی درباره تولدی که این زنان هرگز نخواهند داشت، حرکت کنیم.»

هر اتفاقی که می‌افتد، مردم تصمیم می‌گیرند که فرزند نداشته باشند یا اینکه آن‌ها را به دلایل مختلف، به تأخیر بیندازند، البته نه همیشه به این دلیل که به آن‌ها علاقه مند نیستند. به عنوان مثال، یک مطالعه در سال ۲۰۱۸ بر روی انگیزه‌های زنان سالم در ایالات متحده و رژیم صهیونیستی که تخمک اهدا می‌کردند، نشان داد که «فقدان یک شریک»، نیروی محرک اصلی آن‌ها است. به‌طور خاص، شرکت‌کنندگان در مطالعه به کمبود عظیم مردانی که تحصیلات دانشگاهی دارند و متعهد به وفاداری، ازدواج یا والد شدن هستند، اشاره کردند. والدین بالقوه دیگر، احتمالاً فرزنددار شدن را به دلیل کمبود منابع یا حسی که محیط آن‌ها بسیار غیرقابل پیش‌بینی است، کنار خواهند گذاشت.

جوزه کالپینی^۲، مدیر سیاست مراقبت از نسل‌های آینده، در یک

ایمیل گفت: «بی‌ثباتی اقتصادی و هزینه‌های بسیار بالای مراقبت، می‌تواند فاکتورهایی باشد که مردم تصمیم می‌گیرند تا فرزنددار شدن را به تعویق بیندازند یا اصلاً بچه‌دار نشوند.» مطالعات بی‌شمار، این تمایل رو به رشد برای به تأخیر انداختن مادری را به عوامل تنش‌زای مالی نسبت داده‌اند؛ به عنوان مثال، عدم قطعیت اقتصادی و بدهی فراگیر دانش‌آموزان، بی‌ثباتی شغلی و دسترسی محدود به بیمه سلامت.

در همین حال، شواهد نشان می‌دهد که مشکلات اجتماعی مانند تغییر آب‌وهوا - که ممکن است در نهایت، بر برخی از توانایی‌های زنان برای بچه‌دار شدن تأثیر بگذارد - می‌تواند برخی از والدین آینده را از والد شدن منصرف کند. آنچه باید گفت این است که نرخ باروری پایین، به احتمال زیاد نشانه این نیست که نسل جوان ایالات متحده فرزند داشتن را رد می‌کنند. در عوض، همان‌طور که بنجامین و بسیاری از ناظران دیگر آن را می‌بینند، این نشانه‌ای از آن است که آمریکایی‌ها، حمایت‌های لازم برای داشتن کودک را احساس نمی‌کنند.

منبع

این یادداشت در آدرس ذیل در دسترس است:
<https://www.theatlantic.com/family/archive/2019/05/real-lessons-americas-declining-fertility-rate/589651/>

1-Lyman Stone
 2-Josie Kalipeni